

ระวัง!

ล้วงละเมิดทางเพศ
ภัยร้ายใกล้ตัว

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (สค.)
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำนำ

ไม่มีวันใดที่การรายงานทางหน้าหนังสือพิมพ์ จะไม่ปรากฏข่าว การล่วงละเมิดทางเพศ นับตั้งแต่การปลุกปล้ำ ลวนลาม อนาจาร และรุนแรงถึงขั้นข่มขืน รัมโหมรม เฉพาะเด็กและผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อ บากหน้าไปแจ้งตำรวจมีถึงวันละ 13 ราย โดยเฉลี่ย และเชื่อว่าเหยื่อ อีกจำนวนมากอับอาย กล้ากลืนเก็บไว้ไม่กล้าบอกใคร ยืนยันได้จาก กรณีที่เด็กสาวคนหนึ่งเสียชีวิตกึ่งตัวลงจากรถ เมื่อรู้ตัวว่าจะตก เป็นเหยื่อราคา และมีเด็กสาว อีก 4 คน ออกมาชี้ตัวผู้ก่อเหตุว่าเคย ตกอยู่ในสภาพเดียวกันมาแล้ว เหยื่อทางเพศหลายรายต้องสังเวย ด้วยชีวิตเพราะต่อสู้ปกป้องศักดิ์ศรี ที่รอดมาได้ก็เสมือนตราบาปที่ ยากจะลบเลือน

ก่อนที่จะสังคมจะเห็นว่าเหตุการณ์เลวร้ายประจำวันเหล่านั้น เป็นเหตุการณ์ปกติ คุณชิน ที่เกิดขึ้นแล้วก็ผ่านไป คงไม่สายเกินไปที่ คนในสังคม จะร่วมมือกันปกป้อง คุ้มครอง ผู้หญิงและเด็กของเรา ให้ก้าวพ้นจากความหวาดผว นับตั้งแต่การให้คุณค่าความเป็นมนุษย์ ที่มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ตลอดจนรู้เท่าทันและเฝ้าระวังสื่อทันสมัย โลกัตัวที่แฝงพิษร้ายจูงใจหลายรูปแบบ

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจัดทำเอกสารเล่มนี้ ขึ้นด้วยการเรียบเรียงจากแนวคิด ข้อเขียนของผู้รู้ นักวิชาการ หน่วยงานด้านสังคม ตามที่ปรากฏรายนามท้ายเล่ม ซึ่งสำนักงาน กิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ขอขอบพระคุณอย่างสูง มา ณ ที่นี้ด้วย และหวังความร่วมมือจากทุกภาคส่วนจะให้ความสำคัญกับประเด็น การละเมิดทางเพศ ที่จะป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นกับเด็กและผู้หญิง ของเรา... แม้แต่คนเดียว

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

มีนาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่หนึ่ง	การล่วงละเมิดทางเพศ 1
ส่วนที่สอง	การป้องกันภัยจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ 8
	• เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ไม่อาจหนีได้ 9
	• เตรียมตัวอย่างไรเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกทำร้าย 11
	• การเตรียมความพร้อมเมื่อเดินทาง หรือ อยู่ในสถานที่ต่างๆ 14
	• ทำอย่างไรถ้าถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ หรือจะถูกข่มขืน 21
ส่วนที่สาม	การแก้ไขปัญหาการถูกล่วงละเมิดทางเพศ 24
	• ข้อควรปฏิบัติสำหรับผู้ถูกล่วงละเมิด ทางเพศ 24
	• การช่วยเหลือกรณีผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นเด็ก 26
	• การดำเนินการช่วยเหลือด้านกฎหมาย 29
ส่วนที่สี่	การดูแลและฟื้นฟูจิตใจผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศ 32
	• การดูแลบำบัดและฟื้นฟูจิตใจผู้ถูกล่วงละเมิด ทางเพศ 32

		หน้า
ส่วนที่ห้า	กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	33
	• การข่มขืนกระทำชำเรา	33
	• การกระทำอนาจาร	38
	• การเป็นตุระจัดหา เพื่อสนอง ความใคร่ของผู้อื่น	40
	• การพาไปอนาจาร	42
	• การพรกผู้เยาว์	43
ส่วนที่หก	คำแนะนำในการไปติดต่อที่สถานีตำรวจ	46
ส่วนที่เจ็ด	องค์กรสตรีกับปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ	48
	• หน่วยงานให้ความช่วยเหลือผู้หญิง ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ	51

การล่องละเมิดทางเพศ

ระยะนี้ไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีเหตุการณ์ที่กระทบต่อชีวิตของลูกผู้หญิงอย่างเราๆ ที่น่าจับตามองเป็นอันดับแรกคือ การถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยสถิติภัยทางเพศ จากรายงานประจำปีของโครงการสุขภาพคนไทย สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้สะท้อนภาพรวมของคดีที่เกี่ยวกับเพศว่าเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะจำนวนคดีที่เกี่ยวกับการข่มขืน พบว่า ในรอบ 8 ปีที่ผ่านมา อัตราคดีข่มขืนสูงขึ้นถึง 35% นี้ยังไม่นับรวมการล่องละเมิดทางเพศในกรณีอื่นๆ อีก

เราในฐานะผู้หญิงที่มีสถานภาพเป็นผู้นำ จึงควรเร่งทำความเข้าใจกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ ณ ขณะนี้ เพื่อที่จะได้ป้องกันผู้หญิงและเด็กของเราไม่ให้อีกต้องตกเข้าไปอยู่ในห้วงทุกข์ และช่วยเหลือผู้ที่ตกอยู่ในกองทุกข์ให้พ้นหรือบรรเทาความเจ็บปวดลงได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจของเราเป็นสำคัญ

มารู้จักการล่องละเมิดทางเพศกันเถอะ

มรล่องละเมิดทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นในเรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็นการพูดสยดถา และการใช้กำลัง รวมไปถึงการข่มขืนให้มีเพศสัมพันธ์ การข่มขืน

นอกจากนี้

ต้องคำนึงถึงความรู้สึกของผู้หญิงเป็นหลัก
การกระทำใดๆ ก็ตามที่ทำให้ผู้หญิงรู้สึกอับอาย
เป็นทรล่วงเกินความเป็นส่วนตัว
และผู้หญิงไม่ยินยอมพร้อมใจให้ทำ ถือเป็น
การล่วงละเมิดทางเพศ ทั้งสิ้น

เห็นหรือยังว่าการล่วงละเมิดทางเพศ เป็นการกระทำที่กว้างขวางกว่าที่เราคิดกันไว้แต่เดิม และจากความหมายนั้น เราสามารถแยกประเภทของการล่วงละเมิดทางเพศเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น เป็น 3 ประเภท คือ

1. การล่วงละเมิดทางเพศทางคำพูด ได้แก่

- * การวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา การแต่งกาย ที่สื่อในทางลามก
- * การเล่าเรื่องตลกลามก เรื่องสองแง่สองง่าม
- * การตามจิบ ตามตื้อ เกี้ยวพาราสี ทั้งๆ ที่รู้ว่าอีกฝ่ายไม่ชอบ
- * การพูดจาแทะโลม
- * การใช้คำพูดเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ฯลฯ

ตัวอย่าง :

แอนต้องเดินผ่านตู้ซ่อมรถทุกวันหลังเลิกเรียน ช่วงเดินผ่าน มักจะมีเสียงเป่าปากบ้าง ตะโกนแซวชมว่าสวยบ้าง ร้องเพลง “เด็กมันยั่ว” บ้าง บางครั้งก็ใช้วิธีนับ 1, 2, 3 ตามจังหวะเดิน ทำให้แอน รู้สึกอับอายมาก

2. การล่วงละเมิดทางเพศทางการกระทำที่ไม่ถูกเนื้อต้องตัว ได้แก่

- * การจ้องมองของสงวน
- * การใช้ภาพโป๊ หรือ ภาพที่สื่อไปในทางเพศ
- * การแอบดูตามห้องน้ำ (ถ้ามอง)
- * การแอบถ่ายภาพ (ตามห้องลงเสื้อผ้า ห้องน้ำ)
- * การใช้ว้อยวะเพศ
- * การเผยแพร่ภาพถ่ายทางอินเทอร์เน็ต
- * สื่อลามก
- * คลิปวิดีโอโป๊

ฯลฯ

ตัวอย่าง :

วิทย์ชวนดาวไปเล่นอินเทอร์เน็ตที่ร้านใกล้ๆ โรงเรียน หลังเลิกเรียน วิทย์เรียกดาวให้เข้าไปดูที่หน้าจอของเขาพร้อมกับบอกว่ามีเรื่อง น่าสนใจจะให้ดู สักครูก็ปรากฏภาพลามกขึ้นที่จอ ซึ่งเป็นภาพการร่วมเพศ ของชายหญิง ดาวตกใจและโกรธมาก

3. การล่วงละเมิดทางเพศที่เป็นการกระทำขัดแย้ง ได้แก่

- * การแตะต้องเนื้อตัวที่ไม่พึงประสงค์
- * การกระทำอนาจาร (การกระทำต่อเนื้อตัว หรือ ต่อร่างกาย ของบุคคลอื่น เช่น กอด จูบ ลูบ คลำ ร่างกายของหญิง เป็นการแสดงความใคร่ทางเพศ)
- * การขอมือเพศสัมพันธ์
- * การบังคับให้มีเพศสัมพันธ์
- * การข่มขืน

๑๓๑

ตัวอย่าง :

แสงดาวเรียนอยู่ชั้น ม. 4 โรงเรียนมัธยมประจำจังหวัด พ่อ ของแสงดาวเป็นคนมารับมาส่งกลับบ้านทุกวัน วันหนึ่งพ่อติดธุระสำคัญ มารับไม่ได้ บอกให้แสงดาวนั่งรถสองแถวกลับบ้านเอง ระหว่างนั่ง ในรถสองแถว มีชายคนหนึ่งขึ้นมานั่งอยู่ข้างๆ ติดกับด้านซ้าย

ของแสงดาว สักพักชายคนนั้นได้ใช้มือขวาของเขามาวางบนต้นขาของเธอ แสงดาวตกใจมากหันไปมองหน้า ชายคนนั้นก็ยิ้มให้

ภพกับจินเป็นแฟนกัน ทั้งสองคบกันมาได้ 3 เดือนแล้ว จินรักภพมากและคิดว่าจะแต่งงานกับเขาเมื่อถึงเวลาอันสมควร วันหนึ่งมีข่าวเรื่องบ้านร้างที่มีผีดูมาก ภพชวนจินไปดูบ้านร้างหลังนั้น จินกลัวแต่ก็ยอมไปเพราะรักภพ และเชื่อว่าภพจะปกป้องเธอได้จากภัยทั้งปวง ภพแวะรับเพื่อนชายอีก 2 คนไปด้วย บอกว่าจะได้ช่วยกันจับผี พอไปถึงบ้านร้างหลังนั้น ภพกับเพื่อนชายทั้ง 2 ช่วยกันจับตัวจินไว้แล้วมัดกันข่มขืน จินเจ็บปวดทั้งกายและใจ

เมื่อทราบแล้วว่า การกระทำเช่นไรจึงจะเรียกว่า การล่วงละเมิดทางเพศแล้ว เราควรทราบต่อไปอีกเล็กน้อยว่า ทำไมจึงเกิดเรื่องเช่นนี้ขึ้นได้

ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ
เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ
ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ
เป็นการใช้อำนาจ
ในเรื่องเพศของผู้ที่เหนือกว่า
กระทำกับผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่า
เช่น ผู้ชายทำกับผู้หญิง
ผู้ใหญ่ทำกับเด็ก
หัวหน้าทำกับลูกน้อง เป็นต้น

ข้อมูลจากเด็กและผู้หญิงที่ถูกทำร้ายเข้ารับการรักษาที่ศูนย์พึ่งได้
ในโรงพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ส่วนใหญ่ ถูกกระทำจาก
คนใกล้ชิด รู้จักกัน และส่วนหนึ่งเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน !!!!!

ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ ยังคงเกิดอยู่ได้เพราะคนในสังคม
ยังคิดว่าการล่วงละเมิดทางเพศมีเพียงรูปแบบเดียว คือ การล่วงเกิน
ทางการกระทำเท่านั้น แต่ปัจจุบัน การแอบถ่าย ฉายคลิปวิดีโอไป
ส่วนสร้างความอับยศ ต่อความอ่อนเยาว์อย่างคาดไม่ถึง

การอับอายไม่กล้าบอก
ไม่กล้าแจ้งความ
กลัวไม่ปลอดภัย กลัวอิทธิพล
กลัวเสียชื่อเสียง กลัวไม่ได้รับ
ความเป็นธรรม ฯลฯ กฎหมาย
การใช้กฎหมายยังไม่ครอบคลุมการ
กระทำความผิดเกี่ยวกับการ
ล่วงละเมิดทางเพศทั้งหมด

ผลที่ตามมา คือ เด็กและผู้หญิงยอมรับ
สภาพการตกเป็นเหยื่อ และสั่งสมความรู้สึก
หวาดกลัว เจ็บแค้น รวมทั้งเก็บกดความโกรธเคืองไว้
ตลอดเวลา รอการระเบิดทางอารมณ์ บ้างก็เปลี่ยนแปลงตัวตนใหม่ให้
ชาชิน หยาบกระด้าง แตกต่างไปจากเดิม ทั้งหมด คือ การเจ็บป่วยที่
ร้ายลึก ทั้งด้านจิตใจและร่างกาย

นี่เป็นเพียงส่วนเสี้ยวของความต้องการที่จะถ่ายทอดความรู้
เพื่อให้เกิดความเข้าใจ เพราะเราตระหนักว่า ความเข้าใจของท่านมีค่า
อย่างสูงต่อชีวิต และ ความทุกข์-สุขของผู้หญิงและเด็กที่อยู่ใกล้ชิด
กับท่าน ไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง ลูกหลาน เพื่อนร่วมงาน และผู้คนใน
ชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่

การป้องกันภัยจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

พ่อแม่สามารถปกป้องลูกได้โดย

1. ควรทราบอยู่เสมอว่าขณะนี้ลูกอยู่กับใครที่ไหน และทำอะไรอยู่
2. ให้ความสนใจ รับฟังทุกเรื่อง เมื่อลูกมีปัญหาจะกล้าปรึกษาพ่อแม่
3. แลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศกับลูก และสอนให้รู้จักการระวังป้องกันตนเอง

สอนให้เด็กรู้จักป้องกันตัวเอง

1. ให้เด็กบอกผู้ใหญ่เสมอไม่ว่าจะไปไหนกับใคร ไปอย่างไร จะกลับเมื่อไหร่ และอย่าเปลี่ยนจุดหมาย
2. ควรมีเพื่อนไปไหนด้วยเพื่อความปลอดภัย
3. อย่าใจอ่อน อย่าไว้ใจ อย่าเชื่อใจ หรืออย่ารับของจากคนแปลกหน้า แม้คนผู้นั้นจะแสดงท่าทางเป็นมิตร
4. สอนให้เด็กรู้จักป้องกันตัวเองจากคนแปลกหน้า สอนให้เด็กใช้

“คำถาม 3 ข้อ สำหรับคนแปลกหน้า”

- 4.1 ฉันรู้สึกดีหรือไม่ที่ไปกับคนนั้น
- 4.2 พ่อแม่จะรู้หรือไม่ว่าฉันอยู่ที่ไหน
- 4.3 เมื่อมีความจำเป็น ฉันจะขอความช่วยเหลือจากใครได้หรือไม่ในที่นั้น

หากมีคำตอบในข้อใดข้อหนึ่งว่า “ไม่”
ก็ควรปฏิเสธแล้วรีบไปหาผู้ใหญ่ที่ไว้ใจทันที

5. สอนให้เด็กป้องกันตัวเองจากบุคคลใกล้ชิดเมื่อบุคคลใกล้ชิด
มาสัมผัสร่างกาย และเด็กรู้สึกอึดอัดให้ยึดหลัก

“WHY NO GO TELL”

WHY : ทำไมเขาถึงมาสัมผัสร่างกายของเรา

NO : ปฏิเสธสัมผัส ที่ไม่ชอบหรือทำให้เราอึดอัด

GO : รีบหนีไปหาผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้

TELL : เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ฟัง หากผู้ใหญ่ที่ไว้ใจไม่เชื่อ
ต้องพยายามจนกว่าจะพบผู้ใหญ่ที่เชื่อและยอม
ช่วยเหลือ

เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ไม่อาจหนีได้

1. อยู่อยู่กับผู้ชายสองต่อสองไม่ว่าจะเป็นที่ใด
2. ถ้าเพื่อนผู้ชายชวนไปเที่ยวในที่เปลี่ยว หรือมีเพื่อนผู้ชาย
หลายคน และถ้าพวกเขากินเหล้าด้วย ให้หาทางหลีกเลี่ยง
ออกมา
3. อย่าเดินคนเดียวในทางเปลี่ยวไม่ว่ากลางวันหรือกลางคืน

4. ถ้าครูผู้ชายเรียกพบสองต่อสอง ไม่ว่าจะเรื่องอะไร หรือให้ช่วยถือของไปห้องน้ำหรือบ้านพัก อย่าไปเด็ดขาด! ต้องมีเพื่อนไปด้วยอย่างน้อย 2 - 3 คน
5. อย่ากู้เงินนอกระบบเด็ดขาด! เพราะจะมีการทวงหนี้ด้วยการข่มขู่ต่างๆ นานารวมถึงการบังคับให้ร่วมประเวณี
6. อย่าหลงเชื่อผู้ที่อ้างตัวว่าเป็น “ตำรวจ” หรือ “สารวัตรนักเรียน” บอกว่าทำผิด...อย่าไปกับคนเหล่านี้เด็ดขาด!
7. ใครให้เงินหรือของที่อยากได้ หรือขอความช่วยเหลือด่วน อย่าช่วยเด็ดขาด!

สถานที่อย่างไรไม่น่าไว้ใจ?

ที่เปลี่ยวห่างไกลบ้านคน ตึกร้าง บ้าละเมา:

ที่มีจารีพواهرค์เป็นแหล่งประทุษร้าย มุมตึก มุมมืด

สถานริกรมย์ต่างๆ ที่ไม่รู้รัก และไม่เคยไป สนจ่อตรง

ห้องสุขา สานนิชนสงฆ์ ทางหนีไฟ

เตรียมตัวอย่างไรเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกทำร้าย?

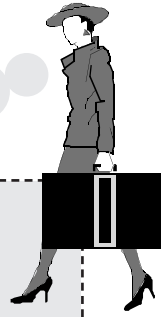
- * ฝึกตนเองให้มีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่ดูถูกหรือเหยียดหยาม ศักดิ์ศรีเพื่อนมนุษย์ทั้งด้วยกิริยา และวาจา
- * มีจิตสำนึกในเรื่องความปลอดภัย
- * ระมัดระวัง ไม่ประมาท และฝึกความมีสติให้สม่ำเสมอทุกวัน
- * ดูแลสุขภาพ และสมรรถนะร่างกายให้แข็งแรงและพร้อมอยู่เสมอ
- * สนใจและติดตามปัญหาความรุนแรง และภัยอันตรายใน รูปแบบต่างๆ
- * ฝึกทักษะการเอาตัวรอด โดยเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ เพื่อความปลอดภัย

ผู้หญิงกับ *ออฟฟิศ*

ไม่ว่าที่ทำงานคุณจะเป็นแบบไหน ออฟฟิศ
ร้านค้า ฯลฯ คุณไม่ควรอยู่ในนั้นเป็นคนสุดท้าย
ตามลำพังอาจจะมีคนคอยแอบดูคุณ
และรู้จักกรรมในชีวิตประจำวันของคุณ
รวมถึงคุณไม่ควรทำ โทก
อยู่คนเดียว..โดยไม่บอกทางบ้านไว้
เพราะภัยส่วนหนึ่งก็มาจากคนรู้จักคุ้นเคยนี่ละ

ผู้หญิงกับ การเดินทาง

- เวลาเดินไปไหนมาไหน ให้คุณเว้นระยะห่างระหว่างคุณกับคนแปลกหน้าเสมอ
- หมั่นสังเกตดูรอบตัวว่ามีใครตามอยู่หรือเปล่า
- ถ้าคิดว่าถูกตามให้รีบเดินเข้าไปในที่ชุมชน อาจจะเป็นร้านสะดวกซื้อที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง แล้วดูจากในร้านว่า คนที่เราสงสัยนั้นยังรออยู่หน้าร้านหรือเดินไปแล้ว
- ถ้าคนที่เราสงสัยยังรออยู่หน้าร้านให้โทรแจ้งพ่อกานคนที่บ้าน หรือขอความช่วยเหลือจากคนในร้าน
- ถ้าเป็นเวลากลางคืนและค่อนข้างเปลี่ยว ควรเดินในที่สว่าง พยายามเดินให้ห่างจากประตูตามติดอาคาร และบ้านเรือน เพราะคนร้ายอาจแอบอยู่หลังประตูและเปิดออกดูคุณเข้าไปเมื่อคุณเดินเข้าไปใกล้ ๆ
- ถ้ามีคนเดินตามและไม่แน่ใจว่าเขาเดินตามคุณเพื่อทำร้ายหรือปล้ำ ให้หันมาเผชิญหน้า ถ้าไม่ใช่เขาจะเบี่ยงเดินห่างคุณไป ถ้าใช่ บางครั้งคนร้ายอาจเปลี่ยนใจเมื่อเห็นว่าเหยื่อมีความระมัดระวังตัว
- หากถูกเดินตามกลับบ้าน อย่าเพิ่งตรงดิ่งกลับบ้าน เพราะจะทำให้คนร้ายรู้จักที่พักของคุณ และอาจย้อนมาทำร้ายทีหลังได้ ควรเปลี่ยนเส้นทางเดินเข้าไปในที่ที่มีคนพลุกพล่าน เช่น ร้านหนังสือ หรือร้านอาหาร

ผู้หญิงกับ โทรศัพท์มือถือ

ควรมีติดตัวไว้ตลอดเวลา

และบันทึกหมายเลขฉุกเฉินอย่างเช่น

หมายเลข 191 ด้วยลาย ตัวเดียวอย่างเลข 0 หรือ 1

การเตรียมความพร้อมเมื่อเดินทาง หรืออยู่ในสถานที่ต่าง ๆ

ถ้าเดินทางด้วย *รถโดยสาร*

- ไม่ควรบอกคนแปลกหน้าว่าจะไปไหน
- ขึ้นตัวและเตรียมพร้อมอยู่เสมอ
- เตรียมพร้อมที่จะเปลี่ยนแผนเส้นทางได้เสมอ
- พยายามอยู่ในบริเวณ หรือที่นั่งใกล้คนขับ
- หากสังเกตเห็นว่ามีคนติดตาม หลังจากลงจากรถ ให้เดินตรงไปในสถานที่ที่มีคนอยู่จำนวนมาก

ถ้าเดินทางด้วย **รถแท็กซี่**

- ก่อนขึ้นรถถ้าสังเกตว่าคนขับรถไม่น่าไว้วางใจ ควรยกเลิกทันที
- ก่อนขึ้นรถควรสังเกตชนิดของรถ ลักษณะรถ และจดหมายเลขข้างรถ ทะเบียนรถ ชื่อนามสกุลคนขับที่ติดป้ายอยู่ในรถ แล้วส่งข้อความไปบอกที่บ้านไว้
- ควรเลือกนั่งเบาะหลังคนขับ โดยให้นั่งชิดประตูด้านขวา เพราะมีเบาะกั้นและอยู่ด้านเดียวกับคนขับ เป็นการยากที่คนขับจะใช้อาวุธทำร้าย
- ตรวจสอบว่าที่ล็อคประตูอยู่ตรงไหน และเปิดออกได้อย่างไร
- ระวังกระจก และดูอยู่เสมอว่ารถวิ่งในเส้นทางที่ควรจะไปหรือไม่
- ถ้าพิศสังเกตว่ามีสถานการณ์ไม่ดี แสร้งโทรศัพท์ถึงเพื่อนที่เป็นตำรวจโดยพูดว่า ขอสายตำรวจ ให้อ้างยศและชื่อ โดยขออนัดในเส้นทางที่รถกำลังมุ่งไปข้างหน้า
- ถูกเงินให้เปิดประตูรถ และลงจากรถทันที
- ระลึกเสมอว่าทุกคนก็เรามีโอกาสและคอยหาโอกาสนั้น
- ไม่รับเครื่องดื่มและของกินโดยเด็ดขาด

ถ้าเดินทางด้วย *รถส่วนตัว*

- การจอดรถควรจอดในที่ที่มีแสงไฟสว่าง มีรถวิ่งผ่าน หรือใกล้ทางขึ้นลง
- ตรวจสอบภายในรถ และรอบๆ รถก่อนเปิดประตูเข้าไป เพื่อให้แน่ใจว่า ไม่มีใครซ่อนตัวอยู่ในรถ
- ปิดประตู ล็อคประตู และคาดเข็มขัดนิรภัย ทุกครั้ง ก่อนสตาร์ทรถ
- ขณะนั่งในรถ ควรล็อคประตู และเปิดหน้าต่างเล็กน้อยโดย ที่มีมือและแขน คนร้ายไม่สามารถ ลอดเข้ามาได้
- อย่ารับคนโบกรถข้างถนน หรือคนแปลกหน้าขึ้นรถ
- หลีกเลี่ยงการจอดข้างรถบรรทุก
- ไม่ควรทิ้งของมีค่าไว้ในรถ
- ในกรณีนำรถเข้าซ่อม ควรให้เฉพาะ : ญาติหรือคนในครอบครัว
- เรียนรู้เรื่องเครื่องยนต์เบื้องต้น
- วางแผนและศึกษาแผนที่ก่อนออกเดินทาง
- หากถูกจี้ขณะขับรถ ควรขับรถชน คนอื่นที่วิ่งไปทางเดียวกัน

คนร้ายเข้ามาจี้ *1usd*

กรณีที่คนร้ายบังคับให้คุณขับรถ
หากทางขับอะไรก็ได้ ให้เร็วที่สุด

กรณีคนร้ายขับรถ

หาโอกาสเหมาะๆ แล้วเอานิ้วจี้เข้าไบนัยน์ตาทั้งคู่ของคนร้าย เพราะคนร้ายจะมัวแต่พะวงกับการขับรถ หลังจากนั้น... คุณก็จะมีโอกาสหนี..วิ่งลงจากรถ พร้อมทั้งกรีดร้องไปด้วย ห้ามเลิกรถเด็ดขาด ทำยังไงก็ได้ให้คนสนใจคุณมากที่สุด

เมื่ออยู่ใน ที่สาธารณะ และ บนท้องถนน

- ถ้าสังเกตว่ามีคนติดตามอย่างมีพิรุธ
อย่าเข้าบ้านตนเอง (ผู้ร้ายจะรู้ว่าเราอยู่ที่ไหน)
ให้ไปหาเพื่อนบ้านที่ไว้ใจได้ หรือสถานที่
ที่มีคนมาก และโทรเรียกตำรวจ หรือ
มุ่งตรงไปยังสถานีตำรวจ
- พึงระมัดระวังการใช้ตู้ ATM ในเวลากลางคืน
หรือในสถานที่ที่เราไม่คุ้นเคย
- พยายามใช้ตู้ ATM ที่อยู่ในที่ลับถนนใหญ่
หรือมีคนพลุกพล่าน เช่น ห้างสรรพสินค้า
- ไม่ควรเดินบนถนนเปลี่ยว หรือชอยเปลี่ยว
โดยเฉพาะเวลากลางคืน
- ไม่ควรชนสัมภาระมากเกินไป ถ้าถือของ
มากควรวางไว้ เพื่อให้มือตนเองว่างและ
พร้อมป้องกันตัว
- ไม่ควรสวมหูฟังวิทยุ-เทป ขณะเดิน,
ยืนรอรถเมล์ หรือยืนข้ามถนน
ถ้าหากมีคนเข้ามาตามทาง ควรยืนห่าง
อย่างน้อย 2 นิ้ว พร้อมระมัดระวังตัว
- หากบริเวณนั้นไม่น่าไว้วางใจ ควรหลีกเลี่ยง
การยืนคนเดียว
- การรอรถเมล์ หากป้ายนั้นไม่มีคนเลย
ควรขึ้นรถสายอื่นไปเพื่อเปลี่ยนไปยังป้าย
ที่มีคนจำนวนมาก
- การส่งใครก็ตามกลับบ้าน ควรแน่ใจว่า
เขาเข้าบ้านเรียบร้อยแล้วจึงออกรถ

เมื่ออยู่ในบ้าน

- ประตูและรอบบ้านควรเปิดไฟไว้เสมอ
- ก่อนนอนตรวจเช็คว่าประตูหน้าต่างล็อกไว้เรียบร้อย
- ไม่ใช่ชื่อจริงพร้อมนามสกุลติดหน้ากล่องไปรษณีย์ หน้าบ้าน หรือในเครื่องตอบรับโทรศัพท์
- ไม่ควรบอกในเครื่องตอบรับโทรศัพท์ว่าท่านไปที่ใด
- ไม่ควรให้คนแปลกหน้ารู้ว่าเราอยู่คนเดียว
- ควรมีเพื่อนบ้านที่สนิท และสามารถไว้วางใจได้
- ก่อนเปิดประตูทุกครั้งควรแน่ใจว่าผู้มาหาเป็นใคร และอย่าเปิดประตูถ้าไม่แน่ใจ
- ไม่อนุญาตให้คนแปลกหน้าเข้ามาใช้โทรศัพท์ในบ้าน

เมื่ออยู่ในลิฟท์

- หลีกเลี่ยงการขึ้นหรืออยู่ในลิฟท์สองต่อสองกับคนแปลกหน้า
- ให้สังเกตท่าทีของคนที่ขึ้นลิฟท์มาด้วยกัน
- ควรยืนบริเวณที่ใกล้ประตูลิฟท์ หรือตรงแผงบังคับลิฟท์
- ถ้าคุณใช้ลิฟท์ที่ชั้น 25 และพอลงมาถึงชั้น 22 มีผู้ชายแปลกหน้าเข้ามา ก็ให้ออกจากลิฟท์และรอเรียกลิฟท์ใหม่

เมื่อเผชิญเหตุร้ายควรปฏิบัติอย่างไร

การเผชิญเหตุร้ายเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้โดยไม่รู้ล่วงหน้า เช่น การโดนจี้ การถูกทำร้ายร่างกาย หรือการถูกคุกคามทางเพศ สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงคือ

ก. การแก้ไขปัญหาอย่างมีสติ

1. หยุดคิด และควบคุมอารมณ์ตนเองไว้ก่อน
2. สบนิ่ง เพื่อพิจารณาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และสถานการณ์แวดล้อม
3. คิดหาวิธีการแก้ปัญหาหลายๆ ทาง
4. คิดถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากวิธีต่างๆ เหล่านั้น
5. ปฏิบัติวิธีแก้ปัญหาที่คิดว่าดีที่สุด

ข. ถ่วงเวลา

นอกจากการแก้ปัญหาอย่างมีสติแล้ว การถ่วงเวลาก็เป็นกลยุทธ์อย่างหนึ่งในการป้องกันตัว ประวิงเวลาไม่ให้ถูกทำร้าย เพื่อให้คนมาพบเห็นและช่วยเหลือมีวิธีการถ่วงเวลาที่น่าสนใจ และควรนำไปปฏิบัติ คือ

1. การใช้คำพูด ที่มีใช้คำพูดท้าทายหรือตลก
2. การโอนอ่อนผ่อนตาม หรือหลอกล่อให้ตายใจเพื่อฉวยโอกาส
3. การใช้กลอุบายแสนเสร็จ

ค. ทำอย่างไรถ้าถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ หรือจะถูกข่มขืน

1. ตั้งสติ รวบรวมความคิด สงบนิ่ง และคิดหาทางเลือกในการจะหลีกเลี่ยงหรือต่อต้านที่ตัวเองจะได้ปลอดภัย
2. พูดอย่างหนักแน่นว่า "ไม่" โดยไม่ต้องเกรงใจ
3. พูดว่า "หยุดนะ นี่จะข่มขืนฉันหรือ" ซึ่งอาจทำให้ผู้ชายที่รู้จักคุ้นเคยกัน ระงับ
4. มองหาหนทางหนี
5. หนีจากสถานการณ์อย่างรวดเร็วถ้าเป็นไปได้ อย่ายืนอยู่ในสถานการณ์นั้นนาน เพราะจะทำให้มีโอกาสรันอันตรายน้อยลง เวลาต้องการความช่วยเหลือ หรือให้มีผู้มาพบเห็น ควรตะโกนว่า "ไฟไหม้" อย่ายตะโกนว่า "ช่วยด้วย" เป็นอันขาด เพราะไม่มีใครอยากเข้ามาช่วยคนที่เดือดร้อนเท่าไร แต่เรื่องไฟไหม้ใครๆ ก็สนใจ

อวัยวะที่ใช้เป็นอาวุธ

ก. มือ-สันมือ ฝ่ามือ หลังมือ และปลายนิ้ว

ข. เท้า-สันเท้า ปลายเท้า ฝ่าเท้า และหลังเท้า

ค. เข่า

ง. ศอก

จ. ศีรษะ-หน้าผากกระโหลกศีรษะด้านหลัง

อวัยวะทั้ง 5 นี้จะใช้ได้มากน้อยอยู่ที่การฝึกฝนหากฝึกมามากก็ใช้ได้คล่อง อาจจะมีอีกอย่างที่น่ามาใช้ได้ เวลาถูกกอด คือ ปาก โดยใช้ฟันกัด

เทคนิคการใช้สิ่งของใกล้ตัวเป็นอาวุธ

บางครั้งเราอาจหยิบฉวยสิ่งของที่มีอยู่ เช่น ของใช้ในกระเป๋า หวี ลูกกัญญาแฉ ปากกา ดินสอ ร่ม รองเท้า ฯลฯ เป็นอาวุธป้องกันตัวได้

1. **หวี** ใช้ป้องกันตัวได้โดย :-

ใช้ตำหวีแทงบริเวณใต้คาง หรือ ใช้หวีข่วนหน้า

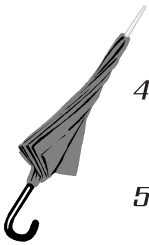

2. **กัญญาแฉ** ใช้ป้องกันตัวได้โดย :-

ใช้กัญญาแฉแทงบริเวณใต้ลูกกระเดือกหรือใช้กัญญาแฉแทงเข้าที่ลูกตา

3. **ปากกา ดินสอ** ใช้ป้องกันตัวได้โดย :-

ใช้ปากกาหรือดินสอทิ่มไปที่หลังมือ

4. **ร่ม** ใช้ป้องกันตัวได้โดย :-

ใช้ปลายร่มกระแทกไปที่ลำคอ หรือทิ่มที่ใบหน้า

5. **รองเท้า** ใช้ป้องกันตัวได้ โดย :-

กระแทบแรงๆ หรือใช้สันรองเท้าตีหน้าหรือเขี้ยวใส่หน้า

หรือกระแทกไปยังจุดอ่อนต่างๆ ของคนร้าย

6. **โทรศัพท์มือถือ** ใช้ป้องกันตัวได้ โดย :-

ถ้าโดนจับข้อมือขณะคุยโทรศัพท์ พยายามบิดมือตัวเองและใช้สันโทรศัพท์กระแทกที่ข้อมือคนร้าย หรือถ้ามีระยะห่างจะปาใส่หน้าคนร้ายก็ได้

7. **บัตรเอทีเอ็ม** ใช้ป้องกันตัวได้ โดย :-

ใช้บัตรกรีดดวงตา ใบหน้า และลูกกระเดือกคนร้าย

การแก้ไขปัญหาคาการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ข้อควรปฏิบัติสำหรับผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

- ตั้งสติและพิจารณาว่ามีผู้ใดที่จะเป็นพยานในเหตุการณ์นั้น พยายามจดจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ได้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการให้การกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือในศาล
- หาบุคคลที่ไว้ใจ เช่น พ่อแม่ เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นเพื่อร่วมกันคิดแก้ไขปัญหาคาหรือแจ้งความนำคนผิดมาลงโทษ
- ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือกำนันผู้ใหญ่บ้าน ก็ได้เพราะตามกฎหมายถือเป็นเจ้าพนักงานเช่นกัน เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ฟัง ทั้งนี้ให้แจ้งความในทันทีที่สามารถจะทำได้ ในห้องที่ที่เป็นสถานที่เกิดเหตุ
- กรณีถูกข่มขืน ควรรีบไปให้แพทย์ตรวจร่างกายอย่างเร่งด่วน ภายใน 24 ชั่วโมง ไม่ควรอาบน้ำหรือชำระล้างร่างกายหรือทำประการใด ๆ ที่อาจทำให้สภาพที่เป็นอยู่เปลี่ยนแปลงไป หลังจากที่ได้ถูกกระทำ เพื่อให้สามารถเก็บหลักฐานได้ ชัดเจน ครบถ้วน

- การตรวจร่างกายอย่างเร่งด่วนไม่ว่าตัดสินใจจะดำเนินคดีหรือไม่ จะเป็นผลดีในแง่การป้องกันการติดโรคจากเพศสัมพันธ์ ป้องกันการตั้งครรภ์ ซึ่งสามารถทำได้ภายใน 48 ชั่วโมง และเมื่อตัดสินใจที่จะแจ้งความร้องทุกข์เมื่อใด พยานหลักฐานทางการแพทย์ เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ว่าถูกละเมิดทางเพศจริง เพราะการดำเนินคดีการละเมิดทางเพศในไทย ให้ความสำคัญกับผลการตรวจร่างกายของแพทย์
- หลีกเลี่ยงการอยู่คนเดียวตามลำพัง เพราะอาจนำไปสู่การตัดสินใจที่เป็นผลร้ายกับตนเอง เช่น พยายามฆ่าตัวตาย
- ให้กำลังใจตนเอง ไม่ควรลงโทษตนเอง ไม่มีผู้ใดต้องการถูกข่มขืน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจึง **ไม่ใช่ความผิดของตนเอง !!** แต่เป็นความผิดของชายที่มากกระทำต่างหาก รำลึกอยู่เสมอว่า คุณค่า อนาคต ความสามารถของเรามีได้สูญเสียไปกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

การช่วยเหลือกรณีผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นเด็ก

กรณีที่ยังไม่ทราบแน่ชัดว่าเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือไม่

- อย่าปฏิเสธเด็ก จงเชื่อเด็กไว้ก่อน แม้ว่าเรื่องที่เด็กเล่าจะเชื่อยากเพียงใด เพราะถ้าเด็กสร้างเรื่องขึ้นมา แสดงว่าเด็กกำลังมีปัญหาด้านอื่นที่ต้องการความช่วยเหลือเช่นกัน
- รับฟังอย่างสงบ เมื่อเด็กเล่าให้ฟังพยายามให้เด็กค่อยๆ เล่าลำดับเหตุการณ์ วัน เวลา สถานที่ ผู้กระทำ ด้วยการซักถามประกอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์ก่อนที่เด็กจะถูกล่วงละเมิดทางเพศ เมื่อฟังเด็กเล่าอย่าแสดงกิริยาอาการใดๆ อย่างชัดเจน เพราะจะมีผลทำให้เด็กไม่กล้าเล่ารายละเอียดข้อเท็จจริงทั้งหมด
- ปลอดภัย ให้กำลังใจ และให้ความมั่นใจแก่เด็กว่าเราจะปกป้องคุ้มครอง เขาให้ปลอดภัย บอกให้เด็กทราบว่ากรณีที่เขาเล่าให้เราทราบเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว
- วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากเด็ก หากเป็นเรื่องที่ไม่จริง รายละเอียดและข้อเท็จจริงจะไม่ชัดเจน ไม่ปะติดปะต่อ การเล่าหลายครั้งจะไม่ตรงกัน หากเด็กมีปัญหาด้านสุขภาพจิตและอารมณ์ ก็ให้พิจารณาช่วยเหลืออย่างเหมาะสมต่อไป

กรณีทราบแน่ชัดว่าเด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศ

- **ควบคุมอารมณ์ให้ได้** รับฟังข้อมูลอย่างมีสติ ไม่แสดงอาการ โวยวาย โกรธเคือง หรือวิตกกังวลให้เด็กเห็น เพราะอาจทำให้เด็กตกใจกลัวจน ไม่กล้าบอกความจริง และ ไม่ให้ความร่วมมือ
- **ปลอบโยนให้กำลังใจ** และยืนยันว่าเด็กเป็นผู้บริสุทธิ์ เป็น ผู้ได้รับความเสียหายจากผู้กระทำ ผู้กระทำจะต้องได้รับโทษ และการที่เด็กเล่าให้ผู้ใหญ่ทราบเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
- **พาเด็กไปไว้ในที่ปลอดภัย** และมีหลักประกันเกี่ยวกับ อนาคตของเด็ก
- **เก็บรวบรวมหลักฐาน** เช่น เสื้อผ้าที่เด็กสวมใส่ขณะที่ถูก ล่วงละเมิดทางเพศ ขนเพชร ก้นบูหรี ถุงยางอนามัย ฯลฯ ที่ผู้กระทำความผิดทิ้งร่องรอยไว้ ตรวจร่องรอยความเสียหาย ที่ร่างกายเด็ก ถ่ายภาพไว้ด้วย (ถ้าทำได้) ส่งตัวเด็กเข้ารับ การตรวจรักษาในโรงพยาบาลของรัฐ ที่ใกล้ที่สุด ทันที อย่าชำระล้างร่างกายของเด็กก่อนตรวจรักษา จดชื่อแพทย์ รวมทั้งวันเวลาสถานที่ขณะที่ตรวจรักษาไว้ด้วย
- **แจ้งตำรวจ** กรณีที่ผู้ล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กเป็นคนแปลกหน้า ให้แจ้งตำรวจทันที เล่ารายละเอียดทุกอย่างเท่าที่ทราบ เพื่อ ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา กับเด็กอื่นต่อไป

📢 แจ้งหน่วยงานทางสังคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความช่วยเหลือ
ในด้านต่าง ๆ เช่น

- การบำบัดฟื้นฟูสภาพจิตใจและอารมณ์ให้เด็ก
และครอบครัว
- การให้ที่พักปลอดภัยแก่เด็ก
- การขอคำปรึกษาว่าควรจะทำเนคตึกับผู้กระทำความผิด
หรือไม่ แม้ว่าควรจะทำเรื่องทุกกรณี ทั้งนี้จะต้อง
พิจารณาความเสียหายที่จะเกิดแก่จิตใจและอารมณ์
ของเด็กที่เป็นผลจากการดำเนินคดีเป็นสำคัญ

หน่วยงานทางสังคม *เช่น*

- สายด่วน 1300
(โทรฟรีตลอด 24 ชั่วโมง)
- สำนักงานพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์ กรุงเทพมหานคร
- มูลนิธิเพื่อนหญิง ฯลฯ

การดำเนินการช่วยเหลือด้านกฎหมาย

กรณีที่ต้องพาเด็กไปแจ้งความที่สถานีตำรวจ

☞ **ถ้าควรดำเนินคดีอาญา** ต้องอธิบายรายละเอียดให้เด็กฟังว่าจะต้องไปที่สถานีตำรวจทำไม และเจ้าหน้าที่ตำรวจจะซักถามอะไรจากเด็กบ้าง เช่น หนูถูกใครทำอะไร เมื่อไหร่ ที่ไหน อย่างไร ถูกกระทำกี่ครั้ง

☞ **ปลอบเด็กไม่ให้วิตกกังวลหรือหวาดกลัวที่จะตอบคำถามอย่างตรงไปตรงมาตามความจริง** เพราะจะทำให้การดำเนินการเสร็จอย่างรวดเร็วไม่ต้องถูกซักถามในสิ่งที่ไม่ต้องการพูดถึงซ้ำอีก

☞ **การสอบสวน** ตำรวจจะต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 133 ทวิ ดังนี้

- ต้องมีผู้ปกครอง หรือผู้มีอำนาจปกครอง หรือบุคคลอื่นตามที่ผู้เสียหายร้องขอให้มาร่วมฟังการสอบสวน
- ต้องมีอัยการ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ร่วมด้วย
- ตำรวจต้องส่งตัวผู้เสียหายไปตรวจหาร่องรอยการข่มขืน เช่น ครบอสุจิ บาดแผล
- ถ้าเป็นไปได้ ควรขอให้มีนายตำรวจที่เป็นตำรวจหญิงทำการสอบสวนจะดีที่สุด
- หลังการสอบสวน ถ้าร้อยเวรนำบันทึกสอบปากคำให้ผู้เสียหายลงชื่อ ผู้ปกครองต้องอ่านให้ละเอียดว่า

ตำรวจลงข้อความครบถ้วนตามที่ผู้เสียหายบอกหรือไม่
ถ้าเห็นว่ายังไม่ถูกต้องก็บอกให้ตำรวจผู้สอบสวนให้ถูกต้อง
ถ้าตำรวจไม่ทำ ก็อย่าลงชื่อเด็ดขาด และควรบอกผู้ที่
ร่วมฟังให้รับรู้ทุกคน ถ้าผู้ที่เข้าร่วมรับฟังไม่ทักท้วง ให้
ตำรวจไม่ลงข้อความตามที่เป็นอย่างจริง ก็ควรไปร้องกับ
หัวหน้าสถานีตำรวจทันที

☞ **กรณีที่เด็กยังไม่มีความพร้อมจะให้การ** หรือไม่สามารถ
ให้การได้จนจบความ เพราะปัญหาทางอารมณ์และจิตใจ
ให้ขอคัดค้านและส่งเด็กให้จิตแพทย์ที่โรงพยาบาลรัฐตรวจรักษา
หรือส่งเด็กพบนักจิตวิทยาเด็ก

กรณีที่เด็กต้องให้การต่อศาล

☞ **เตรียมความพร้อมของเด็ก** โดยการอธิบายบทบาท
หน้าที่ของพนักงานอัยการ ผู้พิพากษา นายจำเลย
นายโจทก์ (ถ้ามี) พยานโจทก์ พยานจำเลย หรือบุคคลอื่นๆ
ที่เกี่ยวข้อง ถ้าเป็นไปได้ให้พาเด็กไปร่วมฟังการพิจารณาคดีอื่นๆ
ของศาล เพื่อให้เด็กคุ้นเคยกับบรรยากาศในศาล

☞ **ปลอบโยน** ให้กำลังใจ เพื่อให้คลายความกังวลจาก
บุคคลต่างๆ ที่ทำหน้าที่ในศาล

☞ ประสานงานกับพนักงานอัยการหรือนายโจทก์ เพื่อยื่นคำร้องต่อศาลให้มีการพิจารณาคดีลับหลังจำเลย (ในกรณีจำเลยเป็นบุคคลใกล้ชิดเด็ก)

☞ ในกรณีที่เด็กมีปัญหาด้านอารมณ์และจิตใจอย่างรุนแรง ไม่ว่าจะขณะที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศใหม่ๆ หรือในระหว่างพิจารณาคดีก็ตาม ควรประสานงานกับพนักงานอัยการหรือนายโจทก์เพื่อแถลงให้ศาลทราบถึงสภาพเด็ก ถ้าเป็นไปได้ควรให้แพทย์ผู้รักษาพยาบาลมาเบิกความในฐานะพยานด้วย

☞ กรณีที่ศาลพิพากษามีผลร้ายต่อจำเลยที่เป็นบุพการีหรือผู้ใกล้ชิดเด็ก ต้องเอาใจใส่ ปลอดภัย และชี้แจงต่อเด็กว่า จำเลยต้องรับผิดชอบต่อผลของการกระทำ และเด็กไม่ได้เป็นผู้กระทำผิดต่อใครทั้งสิ้น ในกรณีที่ศาลพิพากษายกฟ้องจำเลยที่เป็นคนแปลกหน้า ต้องอธิบายให้เด็กเข้าใจว่ากระบวนการยุติธรรมยังมีข้อบกพร่อง และให้เด็กได้รับการบำบัดฟื้นฟู

การดูแลและฟื้นฟูจิตใจผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

การดูแลบำบัดและฟื้นฟูจิตใจผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

แสดงความเห็นอกเห็นใจ ให้ความหวังและอาสาจะให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ รับฟังความคิดเห็นของเขา ถ้าเขาไม่อยากจะเล่าไม่ควรไปเข้าชื้ออยากรู้รายละเอียด เพราะเขาจะอายและซอกซำใจมากขึ้น ส่วนความสงสารไม่ควรทำ ไม่ควรพูดบ่นหรือพูดถึงเหตุการณ์นั้นว่าไม่ดี ไม่เหมาะสมต่างๆ เพราะจะทำให้ผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศทุกข์หนักมากขึ้น

ดูแลรักษาความเจ็บป่วยทางกาย ตามขั้นตอนอย่างเหมาะสม เช่น ให้พบแพทย์ตามนัด ให้ทานยา ทายา รักษาบาดแผล

เป็นผู้ช่วยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือญาติ เพราะผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศจะมีความหวาดกลัว อาย ไม่กล้า ผู้ใกล้ชิดจึงควรรับผิดชอบในการประสานงานกับครอบครัว หน่วยงาน ตำรวจ แพทย์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

มีท่าทีและทัศนคติที่เหมาะสม เพื่อให้เขาเกิดกำลังใจและช่วยเหลือตนเองได้เร็วขึ้น

ให้ความเป็นมิตรที่เห็นอกเห็นใจอย่างต่อเนื่อง เช่น เยี่ยมเยียนอย่างสม่ำเสมอ ให้ความหวัง รับฟังสิ่งที่เขาอยากพูดอยากเล่า การพูดคุยควรมีการสบตาหรือสัมผัสกายอย่างเหมาะสม และแสดงให้เห็นว่ายังสามารถเป็นมิตรต่อกันได้ในอนาคต

ในกรณีที่อาการทางจิตไม่ดี เช่น ก้าวร้าว กังวลมาก เครียด ซึมเศร้ามาก ควรพาไปปรึกษาจิตแพทย์เพื่อลดความเครียด

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยเฉพาะความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ถือเป็นความผิดที่รุนแรง และ เป็นที่หวาดกลัวของผู้หญิงจำนวนมาก รวมทั้งผู้ปกครองของเด็ก ไม่ว่าจะเป็นเด็กหญิงหรือเด็กชาย ยิ่งปัจจุบัน จากข้อมูลสถิติต่างๆ ทำให้เราเห็นว่า การล่วงละเมิดทางเพศนั้นสามารถเกิดขึ้นได้กับคนทุกเพศ ทุกวัย เราลองมาดูกฎหมายที่บัญญัติไว้เพื่อคุ้มครองผู้หญิงและผู้เสียหายจากการล่วงละเมิดทางเพศกัน

ประมวลกฎหมายอาญา
มีบัญญัติอยู่ในลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ ดังนี้

การข่มขืนกระทำชำเรา

มาตรา 276

ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้หรือ โดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหนิง หรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรสและคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤตินั้นการลงโทษก็ได้ ในกรณี que ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์ จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้

มาตรา 277

ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสามได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกันและเด็กนั้นไม่ยินยอมหรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม และภายหลังศาลอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกัน ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำความผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ ให้ศาลปล่อยผู้กระทำความผิดนั้นไป

มาตรา 277 ทวิ

ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 277 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

- (1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต
- (2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 277 ตี

ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคสาม หรือมาตรา 277 วรรคสี่ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

- (1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำได้ระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
- (2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำได้ระวางโทษประหารชีวิต

โดยสรุป การจะมีความผิดฐานกระทำชำเราได้ ต้องมีองค์ประกอบความผิดดังนี้

1. เป็นกฎหมายที่ให้การคุ้มครองทุกคน
2. เป็นการข่มขืน บังคับใจ โดยมีการขู่เข็ญ หรือใช้กำลังประทุษร้าย หรือปลอมตัวเป็นคนอื่นที่ทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นบุคคลที่ชอบและไม่สามารถขัดขืนได้
3. โดยเจตนา

ข้อสังเกต

- เพิ่มคำนิยาม การกระทำชำเรา ให้หมายถึง การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

- การข่มขืน = ข่มขืนใจโดยที่หญิงไม่สมัครใจ
- การข่มขืนคู่สมรสที่จดทะเบียนสมรสก็มีความผิด
- การร่วมเพศแก่เด็กทั้งหญิงและชายยินยอมไม่เป็นความผิด แต่ถ้าหญิงนั้นอายุไม่เกิน 13 ปี แม้ยินยอมก็มีความผิด
- การข่มขืนกระทำชำเราผู้ที่อยู่ภายในปกครองของตนเอง เช่น บุตร หลาน ลูกศิษย์ที่อยู่ในความดูแล ต้องรับโทษหนักขึ้น
- การข่มขืนกระทำชำเราถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม ภายหลังศาลอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรส ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าสมรสระหว่างที่กำลังรับโทษอยู่ ให้ศาลปล่อยผู้กระทำผิดนั้นไป ซึ่งกฎหมายยังมีช่องว่าง ที่ให้การคุ้มครองแก่ผู้ที่กระทำความผิดให้พ้นจากการรับโทษ

การกระทำอนาจาร

มาตรา 278

ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 279

ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือ โดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 280

ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 278 หรือมาตรา 279 เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำ

- (1) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ห้าปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท
- (2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

การจะมีความผิดฐานทำอนาจารได้ ต้องมีองค์ประกอบ คือ

1. ทำอนาจารแก่บุคคลอายุเกินกว่า 13 ปี
2. มีการข่มขู่ ประทุษร้าย จนไม่สามารถขัดขืนได้ หรือทำให้เข้าใจว่าเราเป็นคนอื่น
3. โดยเจตนา

ข้อสังเกต

- อนาจาร = การทำหยาบช้าลามกให้เป็นที่อับอายโดยที่หญิงไม่สมัครใจ หรือโดยการปลอมตัวเป็นสามี หรือคนรัก
  - การทำอนาจารกับเด็กอายุไม่เกิน 13 ปี แม้เด็กยินยอม ก็เป็นความผิด
  - ถ้าทำอนาจารกับบุคคลใดแล้วบุคคลนั้นได้รับอันตรายหรือถึงตายต้องได้รับโทษหนักขึ้น
  - การทำอนาจารไม่จำเป็นต้องทำกับหญิงเสมอไป การทำอนาจารกับชายก็ถือเป็นความผิดเช่นเดียวกัน ไม่ว่าผู้กระทำจะเป็นชายหรือหญิงก็ตาม
- ความผิดทั้งการข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจารนี้ ผู้กระทำจะได้รับโทษหนักขึ้นกว่าที่กำหนดไว้อีก 1 ใน 3 หากเป็นการกระทำผิดแก่
1. ผู้สืบสันดาน ได้แก่ บุตร หลาน เหลน ลื่อ (ลูกของเหลน) ที่ชอบด้วยกฎหมาย
  2. ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ซึ่งไม่ใช่เฉพาะครูที่มีหน้าที่สอนอย่างเดียว ต้องมีหน้าที่ดูแลด้วย

3. ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ
4. ผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล ตามกฎหมาย

นอกจากนี้ ยังมีมาตราอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีก ได้แก่ การเป็นธุระจัดหา เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น

การเป็นธุระจัดหา เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น

มาตรา 282

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไป เพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น รับตัวบุคคลซึ่งผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือ สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา 283

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นลู่จัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ ด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

การพาไปอนาจาร

มาตรา 283 ทวิ

ผู้ใดพาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไปตามวรรคแรกหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติในวรรคแรกหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ความผิดตามวรรคแรก และวรรคสามเฉพาะกรณีที่กระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 284

ผู้ใดพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเบี่ยงใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น ความผิดตามมาตรานี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

การพรากผู้เยาว์

มาตรา 317

ผู้ใดปราศจากเหตุอันสมควรพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ชื้อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรากตาม วรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการ อนาคต ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับ ตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา 318

ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสีย จากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึง สองหมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ชื้อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตาม วรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการ อนาคต ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับ ตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา 319

ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดโดยทุจริต ชื่อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พรากนั้น

ผู้ที่จะมีความผิดฐานพรากผู้เยาว์ ความผิดนั้นจะต้องประกอบด้วย

1. มีการพรากบุคคลไปจากการดูแลของบิดามารดา ผู้ดูแล หรือผู้ปกครอง
2. บุคคลที่ถูกพรากจะเต็มใจหรือไม่ก็ตาม
3. ปราศจากเหตุผลอันสมควร
4. โดยเจตนา

ข้อสังเกต

- การพรากผู้เยาว์ = การเอาตัวเด็กที่อายุยังไม่ครบบรรลุนิติภาวะไปจากความดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ไม่ว่าเด็กนั้นจะเต็มใจหรือไม่ก็ตาม
- การพรากผู้เยาว์อายุเกิน 13 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี โดยผู้เยาว์ ไม่เต็มใจเป็นความผิด
- ผู้ที่รับซื้อหรือขายตัวเด็กที่ถูกพรากฯ ต้องรับโทษเช่นเดียวกับผู้พราก

- ผู้ที่พรากฯ หรือรับซื้อเด็กที่ถูกพรากฯ ไปเป็นโสเภณี เป็นเมียน้อยของคนอื่น หรือเพื่อข่มขืน ต้องรับโทษหนักขึ้น
- การพรากผู้เยาว์อายุเกิน 13 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี แม้ผู้เยาว์จะเต็มใจไปด้วย ถ้านำไปเพื่อการอนาจารหรือค้ากำไรเป็นความผิด เช่น พาไปข่มขืน พาไปเป็นโสเภณี

คำแนะนำในการไปติดต่อที่สถานทูต

การแจ้งความต่าง ๆ

เพื่อความสะดวก รวดเร็วและถูกต้องตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ เมื่อท่านไปติดต่อที่โรงพัก ท่านควรเตรียมเอกสารที่จำเป็นติดตัวไปด้วย คือ

1. บัตรประจำตัวประชาชน หรือ ใบแทน หรือ
2. บัตรประจำตัวข้าราชการ หรือ
3. ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือ
4. หนังสือเดินทาง (Passport) สำหรับชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาภายในประเทศ
5. ในกรณีที่ท่านจะไปร้องทุกข์ (แจ้งความ) โดยตัวแทนของผู้อื่นให้นำหลักฐาน ดังนี้ติดตัวไปด้วย
  - 5.1 ใบสำคัญแสดงความเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เยาว์
  - 5.2 ใบสำคัญแสดงความเป็นผู้ดูแลของผู้ไร้ความสามารถ (ตาม คำสั่งศาล)
  - 5.3 ในกรณีที่ผู้เสียหายถูกทำร้ายถึงตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถจัดการเองได้ ให้ท่านนำหลักฐานซึ่งแสดงว่าท่านเป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดาน หรือสามี ภรรยา (ซึ่งได้จดทะเบียนสมรส) สุตบัตรใบทะเบียนสมรส ฯลฯ มาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ
  - 5.4 ใบสำคัญแสดงการอนุญาตของสามีภรรยา แล้วแต่กรณี ให้ร้องทุกข์แทนหรือเป็นตัวแทนโดยสมบูรณ์

📢 แจ้งถูกข่มขืนกระทำชำเรา หลักฐานต่าง ๆ

ที่ควรนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ

- เสื้อผ้าของผู้ถูกข่มขืนซึ่งมีคราบสูลจิ หรือรอยเปื้อนอย่างอื่นอันเกิดจากการข่มขืน และสิ่งของต่าง ๆ ของผู้ต้องหาที่ตกอยู่ในที่เกิดเหตุ
- ทะเบียนบ้านของผู้เสียหาย
- รูปถ่าย หรือ ที่อยู่ของผู้ต้องหาตลอดจนหลักฐานอื่น ๆ (ถ้ามี)

📢 แจ้งพรากผู้เยาว์ หลักฐานต่าง ๆควรนำไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ

- สูติบัตรของผู้เยาว์
- ทะเบียนบ้านของผู้เยาว์
- รูปถ่ายผู้เยาว์
- ใบสำคัญอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับผู้เยาว์ (ถ้ามี)

หมายเหตุ ในการไปแจ้งความหรือร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนนั้น นอกจากนำหลักฐานไปแสดงแล้ว ถ้าท่านสามารถพยานบุคคลที่รู้เห็นหรือเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ไปพบเจ้าพนักงานสอบสวนด้วยก็จะเป็นประโยชน์แก่ท่าน และพนักงานสอบสวนเป็นอย่างมาก เพราะจะสามารถดำเนินเรื่องของท่านให้แล้วเสร็จได้เร็วขึ้น

องค์กรสตรีกับปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ

ท่ามกลางความรุนแรงที่ปรากฏแนวโน้มเพิ่มขึ้นในสังคม โดยเฉพาะความรุนแรงเกี่ยวกับเพศที่ผู้หญิงประสบอยู่ จะโดยผู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไข 2 ประการ คือ ความรู้ความเข้าใจของคนในสังคมต่อการล่วงละเมิดทางเพศ และ การเสริมสร้างศักยภาพของผู้หญิงให้ตระหนักรู้ถึงปัญหา

การเตรียมแผนที่จะป้องกันในระดับชุมชนไว้แต่เนิ่นๆ เป็นสิ่งสำคัญ การระดมความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคมไม่ว่าจะเป็นระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน เพื่อร่วมกันทำหน้าที่เป็นกลไกอัตโนมัติมีหน้าที่ในการศึกษา ติดตามเฝ้าระวังข้อมูลสถานการณ์ เพื่อป้องกันปัญหาตั้งแต่ในระดับหมู่บ้าน และร่วมกันกำหนดแนวทางเพื่อรับมือ และแก้ไขปัญหา โดยการรวมตัวกันในลักษณะประชาสังคม องค์กร ที่ร่วมกันคิด ร่วมกันปฏิบัติ เพื่อนำผู้หญิง ทุกคนสู่ความมั่นคงในชีวิต เนื้อตัวร่างกาย

ความเหมาะสมขององค์กรสตรีต่อการเป็นเครือข่าย

1. องค์กรสตรีเป็นองค์กรหนึ่งซึ่งได้รับการยอมรับว่า เป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็ง และดำเนินกิจกรรมอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนมาแล้วอย่างมากมาย เป็นเวลายาวนาน อีกทั้งเป็นองค์กรที่ “ไว” ต่อการเรียนรู้ เนื่องจากการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ หลากหลาย และสามารถนำไปปรับใช้กับการทำงานในองค์กรของตน

2. องค์กรสตรีมีคุณลักษณะที่สำคัญของความสัมพันธ์เชิงเครือข่าย เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรสตรีกับชุมชนเป็นความสัมพันธ์ที่เท่าเทียม ไม่มีลักษณะของอำนาจบังคับบัญชากันและกัน ทุกอย่างเป็นเรื่องของความร่วมมือและความเห็นพ้องต้องกันทุกฝ่าย อีกทั้งความสัมพันธ์นี้ยังดำรงอยู่ได้ด้วยความสมัครใจ
3. องค์กรสตรีมีลักษณะการทำงานที่โอนอ่อนผ่อนปรน ไม่มีใครครอบงำใคร เป้าหมาย การดำเนินงาน หรือสมาชิกอาจเพิ่ม อาจลด อาจเปลี่ยนจุดเน้นไปได้เรื่อยๆ ตามสถานการณ์

บทบาทขององค์กรสตรีต่อปัญหา การล่วงละเมิดทางเพศ

1. ใส่ใจดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว ตลอดจนปลูกฝังทั้งทางตรงและทางอ้อม ให้เด็กชายเคารพคุณค่าและศักดิ์ศรีของเพศหญิง
2. ณรงค์เปลี่ยนค่านิยมของสังคมที่ยังคงถือว่าผู้หญิงมีหน้าที่เป็นผู้ตอบสนองอารมณ์ทางเพศของผู้ชาย
3. ประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน คือ ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน วัด ร่วมสร้างเขตปลอดภัยขึ้น
4. ร่วมณรงค์และปราบปรามการแพร่ระบาดของสื่อลามกทุกประเภท

๕. ส่งเสริมกิจกรรมในทางสร้างสรรค์ปัญญาให้แก่เยาวชน เช่น ดนตรี กีฬา กิจกรรมช่วยเหลือสังคม เทียบธรรมชาติ
๖. ให้ความช่วยเหลือผู้ถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยการประสานเครือข่ายองค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อเยียวยา รักษาทางใจ และฟื้นฟูจิตใจให้กลับมาสู่สภาพปกติ

๑๗๑

จะเห็นได้ว่า องค์กรสตรีสามารถมีบทบาทได้ทั้งในด้านการป้องกัน การบรรเทา และการแก้ไขปัญหากการล่วงละเมิดทางเพศ เชื่อได้แน่ว่า พลังชุมชนจะสามารถจัดการกับปัญหา และนำความมั่นคงกลับมาสู่ชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาสู่สังคมที่มีคุณภาพต่อไป

หน่วยงานให้ความช่วยเหลือผู้หญิง ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ส่วนกลาง :

หน่วยงานราชการ

- ☞ สถานีตำรวจทุกแห่ง
- ☞ โรงพยาบาลของรัฐ
- ☞ ศูนย์บริการสาธารณสุข ในสังกัดกรุงเทพมหานคร
- ☞ ศูนย์ประชาชนดี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
โทร. 1300
- ☞ บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
โทร. 0-2354-7580
- ☞ สำนักงานอัยการสูงสุด (ฝ่ายสิทธิเด็ก)
โทร. 0-2541-2843, 0-2541-2940
- ☞ สภานายความ
โทร. 0-2281-8308, 0-2281-6463

หน่วยงานเอกชน

- ☞ มูลนิธิเพื่อนหญิง
โทร. 0-253-1001, 0-2513-2708, 0-2513-2780
- ☞ มูลนิธิผู้หญิง
โทร. 0-2433-5149, 0-2435-1246
- ☞ บ้านพักฉุกเฉิน - ศูนย์กนิษฐ์นารี สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี
โทร. 0-2929-2222, 0-2929-2301-6
- ☞ มูลนิธิปวีณาเพื่อเด็กและสตรี
โทร. 0-2972-5489-90, โทร. 1134
- ☞ มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์
โทร. 0-2277-8811, 0-2276-2950, 0-2277-7695
- ☞ สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย
โทร. 0-2241-0737, 0-2243-9050
- ☞ มูลนิธิทองใบทองเป่าดี
โทร. 0-2541-6416, 0-2541-6468

- ☛ มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก
โทร. 0-2412-1196, 0-2864-1421, 0-2412-0739
- ☛ สหทัยมูลนิธิ
โทร. 0-2381-8834-6, 0-2381-1318
- ☛ มูลนิธิมิตรมวลเด็ก
โทร. 0-2252-6560

สถานีตำรวจที่มีพนักงานสอบสวนหญิง

- ☛ สน.บางซื่อ โทร. 0 - 2278-4086
- ☛ สน.บางนา โทร. 0-2396-1657
- ☛ สน.ตลิ่งชัน โทร. 0-2448-6480
- ☛ สน.ราชบุรีบูรณะ โทร. 0-2427-7193
- ☛ สน.บางขุนเทียน โทร. 0-2415-0671
- ☛ สน.ห้วยขวาง โทร. 0-2277-0630
- ☛ สน.มีนบุรี โทร. 0-2540-7311
- ☛ สน.โชคชัย โทร. 0-2538-1599
- ☛ สน.ปทุมวัน โทร. 0-2215-2992
- ☛ สก.ต.ข้างเผือก (เชียงใหม่) โทร. 0-5321-8444
- ☛ สก.อ.เมืองเชียงใหม่ โทร. 0-5327-6040
- ☛ สก.อ.หาดใหญ่ โทร. 07425-7333
- ☛ สก.ต.เมืองพัทยา โทร. 03842-0802-5

ศูนย์ช่วยเหลือเด็กและหญิงในภาวะวิกฤต (OSCC) กรุงเทพฯ

- ☛ โรงพยาบาลตำรวจ
โทร. 0-2253-0121
- ☛ โรงพยาบาลมงกุฎเกล้า
โทร. 0-2354-7711-19,
0-2354-7600- 28 ต่อ 93776, 93118
- ☛ โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า
โทร. 0-2475-2929
- ☛ โรงพยาบาลราชวิถี
โทร. 0-2354-8225

- ☞ โรงพยาบาลเลิดสิน
โทร. 0-2353-9798-99 ต่อ 2152
- ☞ โรงพยาบาลนพรัตนราชธานี
โทร. 0-2517-4270 ต่อ 1420, 178
- ☞ โรงพยาบาลกลาง
โทร. 0-2221-6141-60
- ☞ โรงพยาบาลตากสิน
โทร. 0-2437-0116-30
- ☞ โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์
โทร. 0-2289-1153-8, 0-2292-1848 - 52
- ☞ โรงพยาบาลโรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินธโรอุทิศ
โทร. 0-2429-3575-8
- ☞ โรงพยาบาลหนองจอก
โทร. 0-2543-1150, 0-2543-1307, 0-2543-2089
- ☞ โรงพยาบาลลาดกระบัง
โทร. 0-236-7232
- ☞ โรงพยาบาลวชิรพยาบาล
โทร. 0-2241-4517, 0-2243-0151, 0-2243-0220-39
- ☞ ศูนย์นารีรักษ์ โรงพยาบาลรามธิบดี
โทร. 0-2201-1667
- ☞ โรงพยาบาลสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
โทร. 0-2354-8335 ต่อ 2231
- ☞ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพศูนย์อนามัยที่ 1
โทร. 0-2551-3824

ส่วนภูมิภาค

- ☞ สถานีตำรวจทุกแห่ง
- ☞ โรงพยาบาลของรัฐทุกแห่ง (โรงพยาบาลประจำจังหวัด, โรงพยาบาลประจำอำเภอ, สถานีอนามัย)
- ☞ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (สำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัดเดิม)
- ☞ สำนักงานอัยการจังหวัด

เอกสารอ้างอิง

1. มุลนิธิเพื่อนหญิง. ผู้ชายเลิกเหล้า. หัวใจไร้ความรุนแรง. (ม.ป.ท.). (ม.ป.ป.)
2. คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิภาพสตรี สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.
ผู้หญิงกับความรุนแรง. สมชายการพิมพ์ กรุงเทพฯ. 2546
3. ล่วงละเมิดทางเพศ (ข่มขืน-อนาจาร). (<http://www.thailawyer.net/>) (ม.ป.ป)
4. องค์การยูนิเซฟ. ประเทศไทยและอื่นๆ. การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก.
(<http://www.chilthai.org/cic/c101.htm>) (ม.ป.ป.)
5. thaiyouths.org. การล่วงละเมิดทางเพศ.
<http://www.thaimental.com/artical/htdocs/articledetail.asp>. 5 สิงหาคม 2549
6. รณชัย คงสกนธ์. 100(ร้อย) รัก...รุนแรง. สหประชาพานิชย์. กรุงเทพฯ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายสุจิตต์ ไตรพิทักษ์	รองผู้อำนวยการสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
นางอนุสรณ์ อินทร์กำแพง	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย

ผู้จัดทำ

นางรัตนา สัยยะนิฐี	นักพัฒนาสังคม 8 ว
นางจินตนา พรรณธรรม	นักพัฒนาสังคม 8 ว
นางสาวสมร ศรีศิริ	นักพัฒนาสังคม 8 ว
นายพงศ์ศักดิ์ จิตตะปาโล	นักพัฒนาสังคม 8 ว
นายฉันทพงศ์ ทองเพ็ญ	นักพัฒนาสังคม 7 ว
นางอภิรดี สุธุทธิ	นักพัฒนาสังคม 7 ว
นางสาวพีรดา ภูมิสวัสดิ์	นักพัฒนาสังคม 5
นายไตรรัตน์ ฟ้าปกาศิต	นักวิชาการพัฒนาสังคม 5
นางสาวสุภาพร กลวิทย์	นักพัฒนาสังคม 4
นางศิริวรรณ แพงสวัสดิ์	นักพัฒนาสังคม 3
นางสาวอัจฉรา คำสังข์	นักพัฒนาสังคม 3

ออกแบบ/พิมพ์ที่

โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร